

Sþ.

344. Frumvarp

til **laga um vitagjald.**

(Eftir eina umr. i Ed.).

1. gr.

Fyrir hvert skip, sem hefir fullkomið þilfar eða gangvél og tekur höfn hér á landi eða haldið er úti frá landinu, skal greiða vitagjald, er nemur kr. 1,25 af hverri smálest af rúmmáli skipsins, og skal hálf lest og þaðan af stærra brot talin heil, en minna broti sleppt. Skemmtiferðaskip, sem flytja engan farm fyrir borgun, annan en farþega, skulu þó aðeins greiða 50 aura gjald af hverri smálest.

Undanþegin gjaldi þessu eru herskip og skip, sem leita hafnar í neyð, en taka engan farm í landi né úr öðrum skipum, né heldur flytja farm í land eða önnur skip, enda hafi sannazt í sjóprófi eða á annan hátt, að þau hafi verið í nauðum stödd af árekstri, sjóskemmidum, veikindum, farmskekkju eða ófriði.

Gjald þetta skal greiða í hverri ferð, er skip kemur frá útlöndum, og skal það innt af hendi á fyrstu höfn, sem skipið tekur hér við land. Skip, sem aðeins eru höfð til innanlandssiglinga eða haldið er úti til fiskjar af landsmönnum, greiða gjald þetta einu sinni á ári. Árgjaldið greiðist í byrjun útgerðartímans, þar sem skipið er skrásett.

Ríkisstjórnin hefir heimild til að semja við stjórnir annara ríkja um gjald þetta fyrir fiskiskip, sem þaðan eru gerð út til fiskveiða hér við land.

2. gr.

Gjald það, sem um ræðir í 1. gr., rennur í rikissjóð og innheimtir það tollstjórninn í Reykjavík, en annarsstaðar lögreglustjórar eða umboðsmenn þeirra. Þegar umboðsmenn lögreglustjóra innheimta gjald þetta af erlendum fiskiskipum á stöðum, þar sem lögreglustjóri er ekki búsettur, ber innheimtumann 20% af gjaldinu.

Skipstjóri er skyldur að sýna innheimtumanni dagbók skipsins.

3. gr.

Brot gegn lögum þessum varða skipstjóra 30—600 kr. sektum til ríkis-sjóðs, nema þyngri refsing liggi við að lögum.

4. gr.

Með mál út af brotum gegn lögum þessum skal fara sem almenn lög-reglumál.

5. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. jan. 1932 og falla samtimis úr gildi þessi lög:

Lög nr. 17, 11. júlí 1911, um vitagjald, að því leyti sem þau eru ekki áður úr gildi felld.

Lög nr. 29, 28. nóv. 1919, um breyting á 1. gr. laga um vitagjald frá 11. júlí 1911.